

GLORIA MUÑOZ

FRANCESC FONTBONA

Sala Pares 2004

Pintar és una activitat vital que durant molts segles va estar sempre al servei d'alguna cosa. ...
...Gloria Muñoz es una pintora que s'ha proposat –i ho aconsegueix– exercir amb total fluidesa aquesta ja noble activitat que és la pintura. En domina la tècnica fins el punt que pot oblidar-la sempre que li convé, i no té por de deixar que la seva mà obeeixi lliurement les ordres del seu cervell, precisament perquè sap que la seva mà és destra i el seu cervell no està condicionat per prejudicis. I segurament també segueix aquest camí perquè en ell ha trobat una cosa tan important, i de vegades tan reprimida, com és el plaer. Exercir allò que saps fer pot arribar a donar-ne molt de plaer, i a sobre és un plaer que no genera cap ombra de mala consciència perquè és un plaer “honest”, fins i tot confesable.

El resultat d'aquesta activitat de Gloria Muñoz és una pintura-pintura, ambiciosa de formats,....
Gloria, per exemple, pot donar tot el protagonisme d'un quadre seu a una superfície negra, un forat, sense passar-li pas pel cap dulcificar-lo ni maquillar-lo amb tocs llaminers. Però al costat d'això tampoc fá del defugir la boniquesa cap mena de cànon. L'ús del color, com també és i ha estat sempre la pintura, i per

tant són per ella uns elements essencials de la seva poètica.

...El pintor del segle XX es va obsessionar amb desaprendre el que sabia per a tornar a uns orígens potser més purs, però el pintor del segle XXI no pot ja continuar desaprenent; si ho fa perd el temps perquè ara és hora de crear, i per crear s'ha de dominar l'ofici per una qüestió pura i simple de comunicabilitat, i això Gloria Muñoz, que és profesora a més de pintora, ho sap perfectament. El pintor del segle XXI, doncs, cal que oblidí teories ja que no són els pintors els que les han de formular i menys seguir; ja deia Paul Klee al seu diari que “L'artista que transmeti també explicacions a més de les seves obres té poca confiança en el seu ofici”. El que cal és que l'artista retorni a sumar, que posi tot allò que domina al servei d'una creativitat més plena. I sobre tot cal que tingui la humilitat de no pretendre ser enlairat en vida per la crítica, perquè a la llarga, encara que un fatalment no frueixi, el que val és crear feliç i en tot cas ser respectat quan ja han passat de llarg les contingències del moment. I Gloria Muñoz aquesta humilitat, que a la llarga ha de resultar premiada, diria que la té.
